

Wantrouwen jegens Obama is begrijpelijk

Een lange man staat langs de weg met een bord: 'Obamazorg: betaal meer, sterf jonger'. Een passerende automobilist schuift zijn raampje omlaag en roept boos: 'De gezondheidsindustrie kan rijk blijven dankzij stomme mensen zoals jij.' 'We hebben de beste zorg in de wereld', antwoordt de man. 'Nergens worden hartaanvallen en kanker vaker genezen.'

Het is altijd weer verfrissend om gepassioneerde Amerikanen bezig te zien bij hun vrije meningsuiting. En dat doen ze volop, dezer dagen. Dat komt door de plannen van president Obama en het Congres om iedereen aan een ziektekostenverzekering te helpen.

Als ik aankom bij de high school in Reston, Virginia, staan buiten lange rijen mensen die niet meer naar binnen kunnen. Ze komen af op een discussie met het Democratische Congreslid Jim Moran.

De zaal kolkt. De meerderheid is voor de plannen van Obama en zwaait met voorgedrukte blauwe bordjes. Tegenstanders hebben handgeschilderde kreten als 'Overheid blijf van mijn lijf', en 'Obama lies, grandma dies.'

Luid zijn ze ook. 'Bullshit, Bullshit!', scanderen ze dwars door de uitleg van het oude Congreslid heen. 'Wie gaat ervoor betalen?', klinkt het. 'Jij, en veel ook', antwoordt een Obama-aanhanger. De politie verwijderd anti-abortusactivisten die niet ophouden met scanderen.

Moran probeert met een diapresentatie de mythes te ontzenuwen die inmiddels floreren. Het helpt weinig. 'Nu noemt hij het nog een publieke optie. Maar Obama wil ons allemaal de staatsgezondheidszorg in drijven', zegt een man. Het is voor ons misschien moeilijk voorstelbaar, maar in Amerika is een meerderheid hier tegen.

Mensen willen dat het systeem wordt gerepareerd. Maar daarbij houden ze graag hun eigen ruime toegang tot specialisten.

Obama verzekert hun dat dat kan. Maar hij wekt niet veel vertrouwen, omdat hij ook steeds zegt dat het huidige systeem Amerika bankroet maakt (wat klopt). Als het echt goedkoper moet, zal er iets moeten veranderen in de toegang tot dure artsen en dure medicijnen, dat voelt iedereen aan zijn water.

De Democraten willen een 'publieke optie', een staatsverzekeraar die voordelige zorg aanbiedt. Dit om de commerciële verzekeraars 'eerlijk te houden'. Maar als

bedrijven hier gebruik van maken, moeten de werknemers toch echt van verzekeraar veranderen, en vaak ook van arts.

Wie grote veranderingen wil en zegt dat alles even prettig blijft, stuit vanzelf op scepsis. 'Maar ik denk niet dat het Obama's

stiekeme bedoeling is jullie allemaal in een soort Brits staatsstelsel te duwen', zeg ik desgevraagd tegen mijn buurvrouw, een tegenstander. 'Wat heeft u dan voor een systeem in Nederland?'

Ik begin met toe te geven dat wij de 'publieke optie' net hebben afgeschaft en alleen commerciële verzekeraars kennen. 'Ziet u wel?', begint ze te glimmen.

Maar als ik vervolgens vertel dat iedereen verplicht verzekerd is, de armen subsidie krijgen en de verzekeraars aan strenge regels moeten voldoen, betreft ze weer. Zo eenvoudig is het toch niet.

Howard Dean, arts en politicus, spreekt vanavond een wijs woord: 'Verandering komt alleen als de pijn van hetzelfde blijven groter wordt dan de angst om te veranderen'. Deze herfst zullen we weten of dat moment op het gebied van gezondheidszorg echt is bereikt.

Philippe Remarque

Dankbetuigingen aan Obama. AFP